

Päiväys
21.5.2026

Diaarinumero
467/03.04.04.04.19/2025

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

21.5.2026

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **28.5.2026**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 21.5.2026 nro 588/2026, valitus ympäristölupa-asiassa, Kurkisuon jätteidenkäsittelykentän laajentamisen ympäristölupa, Imatra.

Luvan hakija

Ukonhauta Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **21.5.2026 – 29.6.2026**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://tuomioistuimet.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **29.6.2026**.

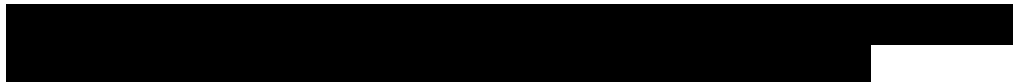

21.5.2026

Dnro 467/03.04.04.19/2025

Asia Valitus ympäristölupa-asiassa

Valittajat

Luvan hakija Ukonhauta Oy

Päätös, josta valitetaan

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 4.3.2025 numero 73/2025

Aluehallintovirasto on myöntänyt ympäristöluvan Ukonhauta Oy:n Kurkisuon jätekeskuksen toiminnan olennaiselle muutokselle. Luvassa on sallittu terästeollisuuden kuonan, betoni- ja tiilimurskeen, asfalttimurskeen sekä maa- ja kiviainesten (täyttömaiden/kiviainesten) hyödyntäminen jätteenkäsittelykentän rakentamisessa sekä maa- ja kiviainesten sekä betoni- ja tiilimurskeen hyödyntäminen vallirakenteissa kiinteistöllä 153-404-1-250.

Päätöksessä on annettu lupamääräykset 1–28, joista 1–3, 8–11, 13, 14, 16, 18, 25 ja 28 kuuluvat tässä asiassa merkityksellisiltä osin seuraavasti:

1. Laajennusalueen kentän rakentamisessa saa hyödyntää hakemuksessa esitetyn suunnitelman mukaisesti teräskuonaa (100201), betoni- ja tiilimursketta (170101, 170102), asfalttimursketta (170302) ja täyttömaata/kiviaineksia (170504, 200202, 200203). Kenttärakenteissa saa hyödyntää teräskuonaa yhteensä enintään 150 000 tonnia. Kenttärakenteen yläpuolisissa vallin rakenteissa saa hyödyntää hakemuksessa esitetyn suunnitelman mukaisesti jätteiksi luokiteltuja maa- ja kiviaineksia (170504, 200202, 200203) sekä betoni- ja tiilimursketta (170101, 170102).
2. Kenttärakenteessa hyödynnettävien jätteiden, pois lukien täyttömaiden/kiviainesten, sisältämien haitallisten aineiden liukoisuudet (mg/kg L/S-suhteessa 10 l/kg) ja pitoisuudet (mg/kg kuiva-ainetta) eivät saa ylittää seuraavia raja-arvoja:

Haitallinen aine	Liukoisuusraja-arvo (L/S=10, mg/kg)
Antimoni (Sb)	0,7
Arseeni (As)	1,5
Barium (Ba)	60
Kadmium (Cd)	0,06
Kromi (Cr)	5
Kupari (Cu)	10
Lyijy (Pb)	2
Molybdeeni (Mo)	6
Nikkeli (Ni)	1,2
Seleeni (Se)	1
Sinkki (Zn)	12
Vanadiini (V)	3
Elohopea (Hg)	0,03
Kloridi (Cl ⁻)	2 400
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)	10 000
Fluoridi (F ⁻)	50
Liuennot orgaaninen hiili (DOC)	500

Haitallinen aine	Pitoisuusraja-arvo (mg/kg)
Bentseeni	0,2
TEX ¹⁾	25
Naftaleeni	5
PAH-yhdisteet ²⁾	30
Fenoliset yhdisteet ³⁾	10
PCB-yhdisteet ⁴⁾	1
Öljyhiilivedyt C ₁₀ -C ₄₀	500

1) Tolueneeni, etyylibentseeni ja ksyleeni (summapitoisuus)

2) Polyaromaattiset hiilivedyt: antraseeni, asenafteneeni, asenaftyleeni, bentso(a)antraseeni, bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(g,h,i)peryleeni, bentso(k)fluoranteeni, dibentso(a,h)antraseeni, fenantreeni, fluoranteeni, fluoreeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, kryseeni, naftaleeni ja pyreeni (summapitoisuus)

3) Fenoli, o-kresoli, m-kresoli, p-kresoli ja bisfenoli-A (summapitoisuus)

4) Polyklooratut bifenyylit kongeneerit 28, 52, 101, 118, 138, 153 ja 180 (summapitoisuus)

Betoni- ja tiilimurskeen palakoko saa olla enintään 90 mm ja sisältää korkeintaan yhden painoprosentin siihen kuulumatonta vedessä kellumatonta ainesta, kuten puuta, kumia tai metallia. Lisäksi betoni- ja tiilimurskeessa saa olla enintään 10 cm³/kg vettä kevyempiä materiaaleja, kuten muovivaaleja ja eristemateriaaleja. Betonijäte saa sisältää enintään 30 painoprosenttia tiili- ja kaakelijätettä. Tiilijätteen suurin sallittu palakoko on 150 mm ja se saa sisältää enintään 40 painoprosenttia laastia ja 30 painoprosenttia betonia. Tasauserroksessa hyödynnettävä asfalttijäte ei saa sisältää kivihiilitervaa,

vaarallista jätettä, kuten öljyä tai vaarallisia kemikaaleja, eikä siihen kuulumatonta materiaalia.

Hyödynnettävien jätteiden ympäristökelpoisuus on varmistettava ennen kenttä- ja vallirakenteisiin sijoittamista. Betoni- ja tiilimurskeen osalta ympäristökelpoisuus voidaan todentaa noudattamalla hakemukseen liitettyä laadunvalvontakäsikirjaa (Ukonhauta Oy, Betonimurskeen tuottajan laadunvalvontakäsikirja, 22.7.2019, Ramboll). Teräskuonan ympäristökelpoisuus on varmistettava ottamalla näytteitä jokaista alkavaa 5 000 tonnin kuonaerää kohti muodostaen kokoomanäytteen, joka koostuu vähintään 50 osanäytteestä. Näytteistä on määritettävä liukoisuudet (L/S=10, mg/kg) ja pitoisuudet (mg/kg) vähintään niiden haitallisten aineiden osalta, joille tässä määräyksessä on asetettu raja-arvot.

3. Kenttä- ja vallirakenteissa hyödynnettävien täyttömaiden/kiviainesten haitta-ainepitoisuudet eivät saa ylittää maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (214/2007) asetettuja alempia ohjearvoja. Täyttömaat/kiviainekset eivät saa sisältää merkittäviä määriä rakennus- ja purkujätettä.

Jos täyttömaa/kiviaines on peräisin alueilta, jolla on harjoitettu maaperää mahdollisesti pilaavaa toimintaa tai muutoin on syytä epäillä täyttömaiden/kiviainesten voivan sisältää haitallisia aineita, on siitä oltava etukäteen luotettavat tutkimustulokset ja riippumattoman asiantuntijan lausunto pilaantumattomuudesta.

8. Kenttä ja valli on rakennettava riittävän kantavalle sekä tasatulle ja tiivistetylle pohjamaalle tai rakennusalustalle. Kenttärakenteessa jätetäytön kerrospaksuus saa olla enintään 1,5 metriä ja vallissa 5 metriä. Jätettä sisältävän rakennekerroksen etäisyys pohjaveden enimmäiskorkeudesta on oltava vähintään yksi metri. Pohjaveden pinnan korkeus toiminta-alueella on määritettävä asianmukaisin pohjavesitutkimuksin ennen rakentamiseen ryhtymistä. Hyödynnettäviä jätejakeita ei saa sekoittaa keskenään kentän eri rakenteissa.

---

9. Kenttä- ja vallirakenteet tulee rakentaa vaiheittain siten, että jätteitä sisältävät rakenteet ovat mahdollisimman lyhyen ajan peittämättä. Kentässä hyödynnettävät jätteet tulee peittää vähintään 100 mm kerroksella pilaantumattomalla luonnon maa- tai kiviaineksella tai tiivistetyllä asfalttimurskeella mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäterakenteen kerrospaksuus on saavutettu. Vallissa hyödynnettävät jätteet on peitettävä hakemuksen mukaisesti hienorakeisella maa-aineksella. Kenttä on päällystettävä vettä pidättävällä rakenteella, kuten asfaltilla, jonka tyhjätila on ≤ 5 %. Päällystäminen on tehtävä viivytyksettä vuosittain sitä mukaa, kun kentän eri rakennusvaiheita on saatu toteutettua. Lopulliset kenttärakenteet päällysteineen ja vallirakenteet peittämisineen on saatettava valmiiksi 31.12.2028 mennessä.

10. Laadunhallintaa ja rakenteita koskevat toteutussuunnitelmat on toimitettava valvontaviranomaiselle viimeistään 30 päivää ennen rakentamiseen ryhtymistä. Suunnitelmista on käytävä ilmi vähintään rakentamisen aikataulu ja vaiheistus mukaan lukien päällystämisen vaihekohtaiset aikataulut, tekniset tiedot kenttä-/vallirakenteiden ja vesienhallintarakenteiden toteuttamisesta ja yhteensovittamisesta rakentamisen aikana ja sen jälkeen, tiedot käytettävistä laadunvalvontajärjestelmistä, laadunvalvontatutkimuksista, jätettä sisältävistä rakenteista ja jätteen rakennus- sekä ympäristökelpoisuudesta, päällystämiseen käytettävästä materiaalista, kuten sen tiiveydestä (tyhjätila), peittämiseen käytettävistä materiaaleista ja niiden rakenneominaisuuksista, jäterakenteiden etäisyydestä pohjaveteen sekä eri rakennekerroksien paksuuksista.

11. Jätteiden hyödyntämisestä kenttä- ja vallirakenteissa tulee toimittaa raportti valvontaviranomaiselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa kenttärakenteen valmistumisesta. Raportissa tulee esittää vähintään yhteenveto rakenteiden toteuttamisesta, tiedot toteutetusta rakentamisen laadunvalvonnasta, tiedot käytetyistä materiaaleista ja jätteistä, niiden määrästä ja sijoituskohteista, tiedot työn aikaisista materiaalien ja jätteiden laadun ja ominaisuuksien tarkkailutuloksista sekä tiedot päästöjen ja ympäristövaikutusten tarkkailujen tuloksista. Rakenteissa hyödynnettyjen jätteiden määrät on esitettävä jätenimikkeittäin eriteltyinä sekä esitettävä piirustukset, joista käy selville jätteiden sijainti rakenteissa.

13. Ulkopuolisten vesien pääsy laajennusalueelle on estettävä.

Laajennusalueella muodostuvat hulevedet tulee kentän rakentamisen aikana ja sen valmistumisen jälkeen koota hallitusti yhteen reunakorotusten ja/tai kentän kallistusten ja/tai muun tehokkaan vesien keräysmenetelmän avulla ja johtaa käsiteltäviksi laskeutusaltaassa/-altaissa ja öljynerotusjärjestelmässä ennen hulevesien johtamista ojaan. Hulevesien keräys- ja johtamisjärjestelmät on toteutettava ja mitoitettava siten, että laajennusalueella muodostuvia hulevesiä ei poikkeustilanteissakaan, kuten rankkasateen aikana, pääse kulkeutumaan suoalueelle. Hulevedet on käsiteltävä niin, ettei maastoon johdettavasta vedestä aiheudu purkualueen liettymistä, vettymistä tai muuta haittaa purkualueella eikä pintaveden kiintoainekuormituksen haitallista lisääntymistä purkuvesistöissä.

Kentän vesien johtamiseen liittyviä rakenteita, kuten oja, ei saa sijoittaa suoalueelle.

Laskeutusaltaat on rakennettava riittävän kantavalle sekä tasatulle ja tiivistetylle pohjamaalle tai rakennusaluealustalle. Altaat on rakennettava siten, että niitä voidaan huoltaa ja alaiden pohjalle kertyvää kiintoainetta poistaa.

Öljynerottimen on oltava vähintään standardin SFS-EN 858-1 luokan I mukainen tai öljynerotuskyvyltään vastaavan tasoinen. Öljynerottimien jälkeen tulee olla näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo tai muu huleveden sulkemiseen tarkoitettu laitteisto. Öljynerotin on varustettava hälyttävällä öljynilmaisimella ja hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava.

Toiminta-alueelta ojaan johdettavien hulevesien pH-arvon on oltava 6–9. Mikäli mitatut pH-arvot poikkeavat edellä määrätystä, toiminnanharjoittajan on tehtävä valvontaviranomaiselle esitys toimenpiteistä pH-arvojen neutraloimiseksi.

14. Hulevesien hallinnasta ja käsittelystä on laadittava toteutussuunnitelma, johon on liitettävä tiedot kentällä muodostuvien hulevesien keräys- ja johtamisjärjestelmistä (mm. reunakorot ja kallistukset) sekä laskeutusaltaan/altaiden mitoituslaskelmat. Altaan/altaiden mitoituksen lähtökohdaksi on käytettävä kerran 5 vuodessa toistuvaa 24 h kestävästä mitoitusadetta, joka on intensiteetiltään 7,0 l/s*ha. Allaskapasiteetin mitoituksessa on lisäksi huomioitava myös öljynerotusjärjestelmän mitoitusvirtaama.

Suunnitelma on toimitettava valvontaviranomaiselle sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kuukausi ennen kentän rakentamisen aloittamista.

16. Toiminnan käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailulle on laadittava hakemuksessa, sen täydennyksessä ja selityksessä esitettyyn ja lupamääräyksissä määrättyyn perustuva tarkkailusuunnitelma. Tarkkailusuunnitelma on toimitettava hyväksyttäväksi valvontaviranomaiselle ja tiedoksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen kenttäalueen ja vallin rakentamista.

Tarkkailusuunnitelma on pidettävä ajan tasalla. Valvontaviranomainen voi päätöksellään muuttaa ja tarkentaa tarkkailusuunnitelmaa edellyttäen, että muutokset eivät heikennä lupamääräyksissä määrättyjen tarkkailun kattavuutta tai tulosten luotettavuutta.

18. Toiminnan vaikutuksia pintaveteen on tarkkailtava ottamalla vesinäytteitä kolmesta tarkkailupisteestä, joista kaksi sijaitsee laitosalueella muodostuvien hulevesien vaikutusalueella ja yksi vaikutusalueen ulkopuolella (ns. 0-näytepiste).

Vesinäytteitä on otettava kahdesti vuodessa rakentamisen aikana ja tarkkailua on jatkettava vähintään 2 vuotta laajennusalueen valmistumisesta, jonka jälkeen valvontaviranomainen voi arvioida jatkotarkkailun tarvetta ja näytepisteverkoston laajuutta tarkkailutulosten perusteella. Ensimmäiset näytteet on otettava ennen jätteiden sijoittamista kenttärakenteeseen. Näytteistä on määritettävä seuraavat parametrit: pH, kiintoaineen, kokonaistypen, kokonaisfosforin, fosfaattifosforin, nitraattitypen, sulfaatin, kloridin ja öljyhiilivetyjen C₁₀–C₄₀ pitoisuudet sekä metallien liukoiset ja kokonaispitoisuudet (antimoni, arseeni, barium, elohopea, kadmium, kromi, kupari, lyijy, molybdeeni, nikkeli, seleeni, sinkki, vanadiini).

Ojaan purettavan huleveden pH-arvoa on tarkkailtava kahdesti vuodessa ottamalla vesinäytteitä öljynerottimen jälkeisestä näyteenottoaivosta tai muusta tarkoitukseen soveltuvasta näytepisteestä. Tarkkailua on jatkettava

vähintään 2 vuotta laajennusalueen valmistumisesta, jonka jälkeen valvontaviranomainen voi arvioida jatkotarkkailun tarvetta.

Ojaan johdettavan huleveden määrää on mitattava tai arvioitava muulla luotettavalla tavalla.

Tarkennetut tiedot tarkkailupisteistä ja näytteenottomenetelmistä on toimitettava valvontaviranomaiselle kuukausi ennen näytteenoton aloittamista.

25. Toiminnanharjoittajan on kalenterivuositain, viimeistään tarkkailuvuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä toimitettava valvontaviranomaiselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosiyhteenveto, joka sisältää ainakin:

- alueella hyödynnetyistä jätteistä jäteasetuksen 36 §:n 2 momentissa mainitut tiedot asetuksen liitteen 5 mukaisesti merkittyinä ja eriteltyinä,
- jätteen hyödyntämistoiminnassa syntyneestä muualle käsitteilyyn toimitetuista jätteistä jäteasetuksen 33 §:n 2 momentissa mainitut tiedot asetuksen liitteen 5 mukaisesti merkittyinä ja eriteltyinä,
- raportointivuoden aikana hyödynnetyjä jätteitä koskevat testausselostet sisältyen kuvauksen näytteenotosta, jonka perusteella voi arvioida näytteiden edustavuutta ja näytteenoton riippumattomuutta,
- raportointivuoden lopun tilanne kentän rakentamisesta (valmiusaste),
- tiedot alueen ulkopuolelle johdettujen vesien määristä ja laaduista,
- toiminnan tarkkailua koskevat raportit,
- tiedot häiriö- ja muista poikkeuksellisista tilanteista raportointivuoden aikana,
- tiedot laitoksella tehdyistä huolto- ja korjaustoimenpiteistä.

Raportointi tulee soveltuvin osin tehdä sähköisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään valvontaviranomaisen tarkemmin ohjeistamalla tavalla.

28. Toiminnanharjoittajan on asetettava Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen eduksi 125 320 euron (sis. alv) jätteen käsittelytoimintaa koskeva vakuus. Vakuus on asetettava ympäristönsuojelulain 61 §:n edellyttämällä tavalla. Vakuuden on oltava asetettu ennen tämän päätöksen mukaisen toiminnan aloittamista.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Lupamääräystä 2 on muutettava niin, että kentän rakenteisiin käytettävän teräsmurskeen osalta edellytetään noudatettavaksi MARA-asetuksessa tarkoitettua peitetystä kenttärakenteesta käytettävää materiaalia koskevia

liukoisuusraja-arvoja. Lupamääräystä 18 on muutettava siten, että vesinäytteiden ottamiselle annetaan tarkempi ohjeistus, näytteet otetaan purkuojasta ja valuma-altaasta 0-näytteiden lisäksi myös aktiivisen rakentamisen alussa ja sen aikana teräskuonan ollessa ilman asfalttia kerran kuukaudessa. Lupamääräyksessä 28 edellytetyn jätevuokunnan määrää on korotettava vähintään 300 000 eurolla, jotta vakuus kattaa läjitysalueen asfalttoinnin. Vakuudet ja vastuutaho on nimettävä myös niitä tilanteita varten, joissa pilaantuneeksi maa-ainekseksi luokiteltava teräskuona joudutaan poistamaan alueelta sekä siltä varalta, että jätteiden läjityksen takia metsien ja viljelykasvien kasvu tai purkuojan veden laatu heikkenee eikä purkuojan vettä voida käyttää maatalouden kasteluvetänä.

Perustelut

Kentän pinta-ala on laaja ja rakennusvaihe kestää neljä vuotta. Ennen asfaltointia läjitysalue on alttiina vesisateille. Kesäisin yleisempien rankempien sateiden on arvioitu tulevaisuudessa voimistuvan. Sateissa teräskuona vettyy ja liukoiset metallit pääsevät sadevesien mukana ympäristöön. Liukoisen bariumin pitoisuudet ylittivät ympäristökelpoisuusraportin läpivirtaustestissä kenttärakentamisen peitettyjen rakenteiden liukoisuusraja-arvot. Hulevesien keräämiseen rakentamisvaiheen aikana käytettävä laskeutusallas ei pidätä liukoisia metalleja, joiden on mahdollista päätyä maaperään, purkuojaan ja pohjavesiin. Purkuojan kautta vaikutukset leviävät laajalle ja estävät vesien käytön maatalouden kasteluun. Maaperävaikutukset heikentävät lisäksi metsien ja viljelykasvien kasvua purkuojien varrella.

Vesiin kohdistuva kuormitus on suurinta teräskuonan läjittämisen aikana, kun teräskuona on ilman asfalttia. Näytteenottoajankohdalla ja -paikalla on suuri merkitys näytteen pitoisuuksiin. Ympäristövaikutusten arvioimiseksi on tärkeää tietää purkuojan kiintoaineen, sulfaatin ja liukoisten metallien kuormitus läjitystoiminnan aikana.

Jätevuokunnan laskentaperusteena on käytetty vain betonijätteen käsittely- ja kuljetushintaa. Asfalttoinnin maksaessa arviolta 20 €/m², vuosittain läjitettävää ja asfaltoitavaa 1,5 hehtaarin aluetta varten tarvittava vakuuden määrä on 300 000 euroa.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on pyytänyt valituksesta Etelä-Suomen aluehallintovirastolta lausunnon ja varannut tilaisuuden vastineen antamiseen Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (*ELY-keskus*) ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Imatran kaupungille sekä Imatran kaupungin ympäristön- ja terveydensuojeluviranomaisille.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on antanut lausunnon ja Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue, Imatran seudun ympäristölautakunta sekä Imatran kaupunginhallitus vastineet.

Ukonhauta Oy on antanut vastineen, jossa on muun ohella esitetty seuraavaa:

Lupamääräykset kenttärakenteen raja-arvoista vastaavat MARA-asetuksen määräyksiä päällystetystä kentästä sekä kohdetta, käyttötarkoitusta ja hyödynnettäviä jätelaatuja. Kenttärakenne päällystetään vuosittain, joten valmisteilla oleva kentän osa on päällystämätön tilapäisesti. Vuosittainen rakennetun ja päällystetyn osuuden katselmointi on riittävä toimenpide. Jos raja-arvot muutetaan peitetyn rakenteen mukaisiksi, päällystysvaatimus on perusteeton.

Molemmat kiinteistön pohjoispuolella olevat ojahaarat on ehdotettu ja hyväksytty näytteenottopisteiksi, koska maastonmuotojen perusteella ei ole voitu yksiselitteisesti todentaa, kumpaan niistä kiinteistön valumavedet ennen rakentamista päätyvät. Avo-ojista ei voida ottaa laadukasta näytettä esimerkiksi veden ollessa jäässä tai kuivina ajanjaksoina. Määräys näytteenotosta kahdesti vuodessa on näytteenoton sääolosuhderiippuvaisuus huomioon ottaen riittävä. Keskimäinen näytepiste on siirrettävissä öljynerottimen jälkeiseen näytteenottokaivoon, purkuputkeen tai välittömästi purkupisteen jälkeiseen ojauomaan öljynerotusjärjestelmän asentamisen jälkeen. Ylimääräisen näytteenottopisteen lisääminen laskeutusaltaaseen tarkoittaisi öljyn- ja hiekanerotusjärjestelmän toiminnan mittaamista, mikä ei ole mahdollista ennen järjestelmien valmistumista.

Unterniskanjoen ja pohjaveden laadullista heikkenemistä koskevat perustelut ovat kaatopaikka-alueen kokonaisuus huomioon ottaen virheellisiä. Kenttärakenteet toteutetaan vaiheittain niin, että ne ovat mahdollisimman lyhyen ajan peittämättä. Maarakentaminen on käytännössä mahdollista vain maan ollessa sulana. Rakenteen ollessa lupamääräysten mukainen ja päällystämistoimien vuosittaisia, valvovan viranomaisen suorittama katselmus ennen seuraavan rakennusvaiheen aloittamista on vakuussumman muutosta olennaisempi toimenpide. Vakuussumma on ympäristönsuojelulain mukainen.

Valittajat eivät ole antaneet vastaselitystä lausunnosta ja vastineista.

Valittajat ovat 4.5.2026 toimittaneet hallinto-oikeudelle lisäkirjelmän, jonka mukaan Vehmasojaan liittyvästä lammesta on keväällä 2026 löytynyt uhanalaisia rupiliskoja, jotka ovat oletettavasti peräisin Vehmasojasta. Läjitysalueen vesistö päästöt muodostavat uhan Vehmasojan rupiliskoille.

Hallinto-oikeus on toimittanut lisäkirjelmän tiedoksi Ukonhauta Oy:lle, joka on 11.5.2026 ilmoittanut, ettei sillä ole asiassa enempää lausuttavaa.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus valituksen enemmälti hyläten kumoaa valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 1 sallitun teräskuonan käyttömäärän, teräskuonalle lupamääräyksessä 2 asetettujen haitallisten aineiden liukoisuus- ja pitoisuusraja-arvojen sekä lupamääräyksessä 28 asetetun jätteen

käsittelytoiminnan vakuuden määrän osalta ja palauttaa asian näiltä osin lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin mukaan *ympäristön pilaantumisella* tarkoitetaan ympäristönsuojelulaissa sellaista päästöä, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa: a) terveyshaittaa; b) haittaa luonnolle ja sen toiminnoille; c) luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista; d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä; e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä; f) vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai g) muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Saman pykälän 3 momentin mukaan lupasiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Saman pykälän 4 momentin mukaan toiminnan olennaista muuttamista koskeva lupahakemus on ratkaistava siten, että harkinta kattaa ne toiminnan osat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa ja ne ympäristöön kohdistuvat vaikutukset ja riskit, joita muutos voi aiheuttaa.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohtien mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa tai erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin 1, 2 ja 6 kohtien mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta, päästöpaikan sijainnista sekä maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä sekä muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan.

Ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset jätteistä ja jätehuollosta jätelain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaan jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 60 §:n 1 momentin mukaan vakuuden on oltava riittävä 59 §:ssä tarkoitettujen toimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset.

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetystä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta. Saman pykälän 2 momentin mukaan tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä. Luvassa on myös määrättävä siitä, miten seurannan ja tarkkailun tulokset arvioidaan ja miten tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittaja voidaan määrätä antamaan valvontaa varten myös muita tarpeellisia tietoja.

Luonnonsuojelulain 78 §:n 1 momentin mukaan luontodirektiivin liitteessä IV a mainitut eläinlajit ja liitteessä IV b mainitut kasvilajit ovat tiukkaa suojelua edellyttäviä eliölajeja. Suomessa esiintyvistä tiukkaa suojelua edellyttävistä eliölajeista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Saman pykälän 2 momentin mukaan tiukkaa suojelua edellyttävään eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- tai levähdyspaikkoja ei saa hävittää eikä heikentää.

Luonnonsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 9 §:n mukaan luonnonsuojelulain 78 §:n 1 momentissa tarkoitettuja, Suomessa esiintyviä Euroopan unionin tiukkaa suojelua edellyttäviä eliölajeja ovat liitteessä 7 luetellut eliölajit, muun ohella rupilisko.

Jätelain 13 §:n 2 momentin mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta.

Jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (978/2021) 28 §:n 1 momentin mukaan hyödynnettäessä jätettä maantäytössä taikka muutoin sijoittamalla tai levittämällä jätettä maahan, jätteen on teknisesti ja ympäristövaikutuksiltaan sovelluttava kyseiseen käyttötarkoitukseen ja jätettä voidaan käyttää vain se määrä, joka on ehdottoman tarpeellista maarakenteen tasauksen, kantavuuden ja kestävyuden kannalta.

Eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annetun valtioneuvoston asetuksen (843/2017, *MARA-asetus*) 2 §:n 1 momentin mukaan asetusta sovelletaan liitteessä 1 tarkoitettujen jätteiden ammattimaiseen tai laitospäätteeseen hyödyntämiseen 3 §:n 2 kohdassa tarkoitetuissa maarakentamiskohteissa ja siihen liittyvään väliaikaiseen varastointiin silloin, kun rakentaminen ja väliaikainen varastointi perustuvat lakisääteiseen suunnitelmaan, lupaan, ilmoitusmenettelyyn tai kunnan rakennusjärjestykseen.

Asetuksen liitteen 1 mukaan asetuksen soveltamisalaan kuuluvat betonimurske sekä kevytbetoni- ja kevytsorajätteet, kivihiihen, turpeen ja puuperäisen aineksen polton lentotuhkat, pohjatuhkat ja leijupetihiekka, tiilimurske, asfalttimurske ja -rouhe, käsitelty jätteenpolton kuona, valimohiekat, kalkit, kokonaiset renkaat ja rengasrouhe sekä rakenteesta poistettu jäte.

Asetuksen liitteen 2 taulukon 1 mukaan hyödynnettävän jätteen suurimmat sallitut haitallisten aineiden liukoisuudet (mg/kg L/S-suhteessa 10 l/kg) peitetyssä ja päällystetyssä kenttärakenteessa ovat:

Haitallinen aine	Liukoisuus (mg/kg LS=10 l/kg)	
	Jätteen kerrospaksuus ≤ 1,5 m (kenttä)	
	Peitetty	Päällystetty
Antimoni (Sb)	0,3	0,7
Arseeni (As)	0,5	1,5
Barium (Ba)	20	60
Kadmium (Cd)	0,04	0,06
Kromi (Cr)	0,5	5
Kupari (Cu)	2	10
Lyijy (Pb)	0,5	2
Molybdeeni (Mo)	0,5	6
Nikkeli (Ni)	0,4	1,2
Seleeni (Se)	0,4	1
Sinkki (Zn)	4	12
Vanadiini (V)	2	3
Elohopea (Hg)	0,01	0,03
Kloridi (Cl ⁻)	800	2 400
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)	1 200	10 000
Fluoridi (F ⁻)	10	50
Liennut orgaaninen hiili (DOC)	500	500

Asetuksen liitteen 2 taulukon 1 mukaan hyödynnettävän jätteen suurimmat sallitut haitallisten aineiden pitoisuudet (mg/kg kuiva-ainetta) peitettyssä ja päällystetyssä kenttärakenteessa ovat:

Haitallinen aine	Pitoisuus (mg/kg kuiva-ainetta)	
	Jätteen kerrospaksuus $\leq 1,5$ m (kenttä)	
	Peitetty	Päällystetty
Bentseeni	0,02	0,2
TEX	25	25
Naftaleeni	5	5
PAH-yhdisteet	30	30
Fenoliset yhdisteet	5	10
PCB-yhdisteet	1	1
Öljyhiilivedyt C10-C40	500	500

Asiassa esitetty selvitys

Ukonhauta Oy:llä on Imatran seudun ympäristölautakunnan 4.3.2015 myöntämä ympäristölupa, joka sallii Kurkisuon jätteenkäsittelyalueella vastaanotettavaksi, varastoitavaksi ja käsiteltäväksi vuosittain enintään 10 000 tonnia betoni-, kanto-, rauta-, risu- ja tiilijätettä, biologisesti hajoavaa haravointijätettä, haketuskelpoista puhtaspuuta ja rakennuspuuta sekä energiajätettä, lajittelematonta rakennusjätettä ja kyllästettyä puuta. Nykyinen toiminta ulottuu kiinteistöjen 153-404-1-250 ja 153-404-1-228 alueelle.

Ukonhauta Oy on hakenut ympäristölupaa jätteidenkäsittelykentän laajentamiseen nykyisen toiminta-alueen pohjoispuolelle kiinteistölle 153-404-1-250 käyttäen kenttärakenteissa terästeollisuuden kuonaa, asfalttimurskaa ja betoni- ja tiilimurskaa (jättekoodit 10 02 01, 17 01 01, 17 01 02 ja 17 03 02) sekä näitä sisältäviä maa-aineksia Ovako Imatra Oy Ab:n tehdasalueelta.

Suunniteltu kenttäalue sijoittuisi yleiskaavan maa- ja metsätalousvaltaiselle alueelle (M). Toimintakiinteistön ympäristössä sijaitsee lännessä pieneläinten hautausmaa, pohjoisessa pelto, idässä Kurkisuon luonnonsuojelualue, etelässä hyötyjätteen keräyspiste ja eteläkaakossa suljettu Kurkisuon kaatopaikka. Hakemuksen mukaan lähimmät loma-asunnot sijaitsevat noin 1,5 kilometrin etäisyydellä kohteesta länteen ja kaakkoon. Lähin asuinrakennus sijaitsee noin yhden kilometrin etäisyydellä kohteesta länteen.

Alue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Pohjaveden pinnan tasosta alueella ei ole tarkkaa tietoa, mutta hakemukseen liitetyn riskinarvion mukaan pohjaveden pinnan taso on arviolta 3...6 metriä maanpinnan tason alapuolella. Kiinteistön koillisrajaa seuraavan ojauman pohja on arviolta 1,2...1,4 metriä lähimpiä suunniteltuja täyttöjä alempana. Kohdealue sijaitsee vedenjakajalla. Pääosa alueen valumavesistä kulkeutuu pohjoiseen, jossa ojastot liittyvät Viraskorven peltoalueiden läpi virtaavaan Vehmasojaan, joka yhtyy Unterniskanjokeen-Salonjokeen Kymälähdessä. Kurkisuon läpi idän/etelän

suuntaan mahdollisesti virtaavat vedet laskevat Unterniskanjokeen 3,5 kilometriä kohdealueen eteläpuolella.

Laajennusalueen pinta-ala on kokonaisuudessaan 5,7 hehtaaria ja rakentamisaika on neljä vuotta. Kuonaa, betoni-, tiili- ja asfalttimurskaa sekä niitä sisältäviä maa-aineksia sijoitetaan kenttään sekä kentän ympärille rakennettaviin maisemavalleihin arviolta 100 000 m³. Valleihin ei sijoiteta teräskuonaa. Teräskuonan määrä on yhteensä arviolta 150 000 tonnia ja muiden jätteiden määrä 64 000 tonnia. Teräskuonaa käytettäisiin noin 50 000 tonnia vuodessa. Kenttään ja valleihin voidaan lisäksi sijoittaa terästehtaan maanrakennustoissa vapautuvia puhtaita karkearakeisia kivennäismaa-aineksia.

Kysymyksessä oleva kuona on Imatran terästehtaan ympäristöluvan lupamääräyksessä 10 luokiteltu pysyväksi jätteeksi, jollei jätelainsäädännön kulloinkin voimassa olevista luokittelusäännöksistä muuta johdu. Epäorgaaniset alkuaineet, kuten metallit ovat teräskuonassa pääosin hyvin pysyvässä muodossa. Teräskuonan haitallisten aineiden liukoisuutta on selvitetty vuosina 2021, 2023 ja 2024. Vuonna 2023 tehdyn teräskuonan maarakennuskäyttökelpoisuutta käsitelleen raportin mukaan selvitetty liukoiset pitoisuudet ja kokonaispitoisuudet alittivat MARA-asetuksessa kaikille hyötykäyttökohteille asetetut raja-arvot liukoisen bariumin ja sulfaatin (vain ravistelutestissä) pitoisuuksia lukuun ottamatta. Niiden osalta näytteet eivät täyttäneet peitetyn kenttärakenteen rakentamisessa käytettävälle jätteelle asetettuja raja-arvoja. Vuonna 2023 tehdyssä tutkimuksessa teräskuonan ympäristökelpoisuudesta arvioitiin jätteen vaaraominaisuuksia, kaatopaikkakelpoisuutta ja maarakennuskäyttöön soveltuvuutta. Vaaraominaisuuksien arvioinnin osalta todettiin muun ohella, että metallien osalta kromin (1,3 % tuorepainossa) ja sinkin (yhteenlaskussa) kokonaispitoisuudet ylittivät vaaralliseksi jätteeksi luokittelussa käytettävät pitoisuusrajat, mikäli kromi esiintyy teräskuonassa kuusiarvoisena kromina ja sinkki sinkkisulfaattina tai sinkkikloridina, jotka ovat vesiliukoisia yhdisteitä. Metallien esiintymismuotoa jätteessä ei raportin mukaan voida tuntea pelkästään tutkitun kokonaispitoisuuden perusteella. Ravistelu- ja läpivirtaustestissä sekä sinkki että kromi olivat niukkaliukoisia ja liukoiset pitoisuudet alittivat pysyvän jätteen kaatopaikan raja-arvot. Kaatopaikkakelpoisuuden osalta todettiin, että liukoisen bariumin ja sulfaatin (ravistelutestissä) pitoisuudet ja liuenneiden aineiden kokonaismäärä (TDS, ravistelutestissä) ylittivät pysyvän jätteen kaatopaikalle asetetut liukoisuusraja-arvot. Raportin mukaan kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen (331/2013, *kaatopaikka-asetus*) mukaisesti tarkasteltuna teräskuona soveltuu sijoitettavaksi vaarattoman jätteen kaatopaikalle.

Vuoden 2024 ympäristökelpoisuustutkimuksessa arvioitiin teräskuonan vaaraominaisuuksia ja todettiin muun ohella, että metallien kokonaispitoisuuksien osalta kromin ja sinkin kokonaispitoisuudet ylittivät rinnakkaisnimikkeellisille jätteille sovellettavat pitoisuusrajat, mikäli kromi esiintyy teräskuonassa kuudenarvoisena kromina ja sinkki sinkkisulfaattina tai sinkkikloridina. Liukoisuustestien perusteella kromi oli osittain liukoisessa muodossa sen luonnollisessa pH-arvossa ja ylitti vertailun vuoksi pysyvän

jätteen kaatopaikan raja-arvon, joten tutkittu teräskuona voisi sisältää vesiliukoista kuudenarvoista kromia. Sinkin, bariumin ja muiden tutkittujen metallien kokonaispitoisuuksien perusteella on raportin mukaan epätodennäköistä, että teräskuona sisältäisi veteen liukenemattomia kromaattiyhdisteitä sellaisina määrinä, jotka ylittäisivät kuudenarvoisen kromin pitoisuusrajan. Selvityksen mukaan on myös epätodennäköistä, että teräskuona sisältäisi sinkkiä vesiliukoisessa muodossa sellaisia määriä, että alimmat vaarallisen jätteen arvioinnissa sovellettavat pitoisuusrajat ylittyisivät. Kaatopaikkakelpoisuuden arvioinnin osalta raportissa todettiin liukoisen kromin ja molybdeenin pitoisuuksien, fenoli-indeksin (läpivirtaustestissä) ja liuenneiden aineiden kokonaismäärän (TDS) ylittäneen pysyvän jätteen kaatopaikalle asetetut liukoisuusraja-arvot. Maarakennuskelpoisuuden osalta liukoisen kromin ja molybdeenin pitoisuuksien todettiin ylittävän MARA-asetuksessa asetetut raja-arvot kenttärakentamisen peitetyille rakenteille.

Hakemuksen täydennyksenä on toimitettu kentän rakennesuunnitelma, jonka mukaan pohjamaan päälle rakennettavan suodatinkerroksen paksuus on 300–500 mm. Tämän päälle rakennetaan sitomaton jakava kerros, jossa palakoko olisi 0/63...0/90, sitomaton kantava kerros, jossa palakoko olisi 0/32...0/63 sekä sidottu kantava kerros palakoosta 0/32...0/63. Tasauserros olisi 100 mm (palakoko 0/16). Suodatinkerroksessa, jakavassa ja/tai kantavassa kerroksessa käytetään teräskuonaa ja tasauserroksessa asfalttimursketta. Hyödynnettävä jäte sijoitetaan vähintään yhden metrin etäisyydelle havaitusta pohjaveden pinnan tasosta.

Kenttä päällystetään vedenpitävällä asfaltilla (50 mm), jonka tavoitevedenläpäisykyky on alle 5 %. Kerrallaan päällystetään vähintään 10 000 m². Lisäksi valleihin tehdään 750 mm paksut esipeittokerrokset hienorakeisesta maa-aineksesta (savi/siltti) jättemateriaaliin suotautuvan veden määrän minimoimiseksi.

Hakemuksessa on esitetty, että valmiin kentän hulevedet kerätään laskeutusaltaisiin, joista ne ohjataan öljynerotuskaivon kautta kiinteistön pohjoispuolella kulkevaan ojaan, joka yhtyy Vehmasojan ja Salonjoen kautta Unterniskanjokeen.

Kenttää rakennetaan ja päällystetään osissa. Laskeutusaltat eivät ole rakentamisaikana täysiaikaisesti käytössä. Ennen pintarakenteiden valmistumista merkittävä osa vedestä imeytyy hakemusasiakirjojen mukaan maaperään ja suotautuu maakerrosten läpi. Kovilla sateilla rakennusalueelta voi syntyä pintavaluntaa, ja ojiin kulkeutuva vesi voi aiheuttaa ajoittain kiintoainekuormitusta ja ojaveden samentumista. Lisäksi teräskuona- ja betonimateriaalin kautta kulkeutunut vesi voi olla emäksistä ja nostaa ojaveden pH-arvoa. Myös hakemukseen liitetyn riskinarvion mukaan teräskuonasta voi aiheutua haitallisia vaikutuksia ympäröivän alueen pintavesiin, jos kuonarakenne on pitkäaikaisesti alttiina vedelle. Suunnitelman mukaisella kenttärakenteella veden pääsy rakenteeseen voidaan kuitenkin hakemuksen mukaan estää ja haitallisten aineiden liukenemisriskiä pienentää. Rakentamisvaiheessa pintavaluntaa ja hulevesiä on arvioitu muodostuvan vähän.

Hakijan esittämän selvityksen mukaan alueelta ympäristöön rakentamisen aikana ja rakenteiden valmistuttua kulkeutuvan huleveden ravinne-, metalli-, öljy-, sulfaatti- ja kloridipitoisuudet alittavat poikkeustilanteita lukuun ottamatta pohjavedelle vesienhoidon järjestämisestä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1040/2006) asetetut ympäristölaatu-normit. Kiintoainepitoisuudet voivat vaihdella, mutta eivät yleensä ylitä tasoa 100 mg/l. Typpipitoisuuden arvioidaan olevan alle 5 mg/l ja typestä valtaosa on nitraattimuodossa. Fosforipitoisuuden arvioidaan olevan alle 2 mg/l. Kenttärakenteisiin sijoitettava teräskuona- ja betonimateriaali nostaa veden pH-arvoa. Normaalitilanteessa huleveden pH-arvo voi olla tasolla 8–9.

Rakentamisaikana yksi huleveden tarkkailupiste sijoitetaan ennen rakennusaluetta kentän itäpuolelle ja kaksi sen jälkeen kentän pohjoispuolelle. Kentän valmistumisen jälkeen näytteenotto tapahtuisi yhdestä näytepisteestä öljynerotusjärjestelmän purkuputken päästä.

Oikeudellinen arviointi

Teräskuonan käyttö, pintavesitarkkailu ja vaikutukset suojeltuun lajiin

Aluehallintovirasto on valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksellä 2 asettanut kenttärakenteessa hyödynnettävien jätteiden, muun ohella teräskuonan, haitallisten aineiden liukoisuus- ja pitoisuusraja-arvot hakemuksessa esitetyn mukaisesti niin, että ne vastaavat MARA-asetuksen liitteen 2 taulukon 1 päällystettyä kenttää koskevia raja-arvoja.

Valituksessa on vaadittu, että teräskuonan osalta liukoisuusraja-arvojen on vastattava MARA-asetuksen liitteessä 2 taulukossa 1 peitetyille kenttärakenteelle asetettuja alhaisempia haitta-ainepitoisuuksia. Vaatimusta on perusteltu muun muassa toiminnan mahdollisilla haitallisilla ympäristövaikutuksilla tilanteessa, jossa kentän pinta-ala on laaja, rakennusvaihe kestää neljä vuotta ja läjitysalue on ennen asfaltointia alttiina vesisateille. Sateissa teräskuona vettyy, ja koska hulevesien keräämiseen rakentamisvaiheen aikana käytettävä laskeutusallas ei pidätä liukoisia metalleja, ne voivat päätyä maaperään, purkuojaan ja pohjavesiin.

Hallinto-oikeudessa on valituksen johdosta ratkaistavana, onko teräskuonan käytölle lupamääräyksessä 2 annetut raja-arvot asetettu lainmukaisesti, ja ovatko raja-arvot riittävät estämään ympäristön pilaantumista ottaen huomioon teräskuonan käyttömäärä ja ympäristöolosuhteet. Lisäksi asiassa on valituksen johdosta arvioitava, onko lupamääräyksen 18 mukaista rakentamisaikaista pintavesien tarkkailua pidettävä riittävänä.

Hallinto-oikeus toteaa, että teräskuona ei kuulu MARA-asetuksen soveltamisalaan ja sen käytön sallittavuutta kenttärakenteissa ja laadulle asetettavia vaatimuksia on ympäristölupamenettelyssä tarkasteltava teräskuonalle ominaisten haitallisten aineiden ja niiden pitoisuuksien perusteella tapauskohtaisesti. Teräskuonalle asetettavia raja-arvoja ei voida asettaa hakemuksessa esitetysti ja valituksenalaisessa päätöksen

lupamääräyksellä 2 hyväksytysti suoraan MARA-asetuksen liitteen 2 taulukon 1 vaatimukseen perustuen, koska asetuksen raja-arvot perustuvat muissa jätteissä kuin teräskuonassa esiintyviin haitta-aineisiin ja liukoisuusominaisuuksiin.

Edellä MARA-asetuksen soveltuvuudesta todettu tarkoittaa myös sitä, ettei raja-arvoja voida asettaa valituksessa vaaditun mukaisesti yksin MARA-asetukseen perustuen. Toisaalta valituksessa esitetty vaatimus käyttää MARA-asetuksen päällystetyn kenttärakenteen raja-arvojen asemesta peitetyn kenttärakenteen raja-arvoja ympäristöön aiheutuvan kuormituksen rajoittamiseksi on perusteltua ottaa huomioon arvioitaessa toiminnasta erityisesti rakentamisaikana aiheutuvia ympäristövaikutuksia, koska kentän päällystäminen tehdään vuosittain sitä mukaa, kun kentän eri rakennusvaiheita on saatu toteutettua. Kun verrataan hakemuksessa teräskuonan sisältämistä haitta-aineista esitettyjä pitoisuustietoja valituksessa vaaditulla tavalla MARA-asetuksen peitetyn kenttärakenteen ylimpiin sallittuihin raja-arvoihin, ne ylittyvät joidenkin haitta-aineiden osalta. Näin ollen valituksessa vaadittujen raja-arvojen hyväksyminen käytännössä estäisi teräskuonan käytön. Hallinto-oikeus katsoo, että teräskuonan käyttöä rakenteessa ei valituksessa esitetty vaatimus huomioon ottaen tule kuitenkaan kieltää edellä mainitulla perusteella, vaan käytön sallittavuutta on tarkasteltava kokonaisuutena ottamalla huomioon kenttäalueen ympäristöolosuhteiden ohella teräskuonassa olevat haitta-ainepitoisuudet ja kuonan mahdollinen käsittely haitattomammaksi, teräskuonan käyttömäärä rakenteessa sekä hakemuksessa esitetyt maaperän, pohjaveden ja vesien pilaamisen ehkäisemiseksi tarkoitetut toimenpiteet.

Hakemuksen mukaan teräskuonaa käytettäisiin 0,5–2 metrin paksuisena kerroksena. Hakemukseen liitetyn teräskuonan käyttöä maarakenteissa koskevan suunnittelu- ja rakentamisohteen mukaisissa esimerkeissä teräskuonan käyttömäärä on alle 0,5 metriä. Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksellä 8 jätetäytön kerrospaksuus kenttärakenteessa on rajoitettu enintään 1,5 metriin. Ympäristöolosuhteiden osalta hakemuksessa ei ole esitetty pohjamaan tiiveyttä eikä pohjaveden pinnan korkeutta koskevia tietoja. Valituksenalaisella päätöksellä ei ole edellytetty rakenteen läpi rakennusvaiheessa tai myöhemmin suotautuvien vesien keräämistä ja käsittelyä. Näin ollen rakenteesta liukenevat haitta-aineet pääsevät erityisesti rakentamisaikana ennen pintarakenteiden valmistumista imeytymään maaperään ja kulkeutumaan sen kautta pohjaveteen ja vesistöihin.

Kaakkois-Suomen ELY-keskus on hakemuksesta 17.10.2024 antamassaan lausunnossa todennut muun ohella, että terästeollisuuden kuonaa käytettäessä on merkittävä riski, että ainakin kovien sateiden myötä emäksisten ja korkean sähkönjohtavuuden vesien sekä haitallisten aineiden, kuten raskasmetallien, kuormitus pintavesiin tulee kasvamaan esitetyistä laskeutusaltaista ja öljynerotuskaivosta huolimatta. ELY-keskuksen mukaan mittavalla massamäärällä saattaa ainakin täyttötöiden ajan olla kohtalainen Unterniskanjoen emäksisyyttä, sähkönjohtokykyä, kiintoaine-, ravinne- ja rautapitoisuuksia sekä sameutta kohottava riski. Hakemusasiakirjoihin liitettyssä riskinarviossa (30.8.2024) on muun ohella viitattu rakenteeseen

asennettavan teräskuonan suureen kokonaismäärään ja todettu, että tutkimustulosten perusteella arvioituna kuonasta voi aiheutua haitallisia vaikutuksia ympäröivän alueen pintavesiin, jos kuonarakenne on pitkäaikaisesti alttiina vedelle.

Hallinto-oikeus toteaa, että alue rajautuu idässä luonnonsuojelualueeseen ja alueen pohjaveden pinnantasoihin ja suotovesien kulkeutumiseen liittyvä epävarmuutta. Tämä ja edellä esitetyt seikat olisi muun ohella tullut ottaa huomioon arvioitaessa sallittavaa teräskuonan käyttömäärää rakenteessa ja sille asetettavissa olevia laatuvaatimuksia. Harkinnassa olisi lisäksi tullut ottaa huomioon mahdollisuus estää haitta-aineiden suotautumista maaperään ja pohjaveteen tiivistämällä alueen pohja ja keräämällä suotovedet tarkkailua ja käsittelyä varten. Hallinto-oikeus toteaa, että lupapäätöksestä ei ilmene, millä perusteilla aluehallintovirasto on katsonut hakemuksessa esitettyjen raja-arvojen olevan riittävät estämään ympäristön pilaantuminen kyseisellä paikalla ja hakemuksen mukaisella jätteen käyttömäärällä. Hallinto-oikeudelle antamassaan lausunnossa aluehallintovirasto on tältä osin täsmentänyt, että lupamääräyksen 2 mukaiset raja-arvot on katsottu yhdessä päätöksen tarkkailumääräysten kanssa riittäviksi ehkäisemään ympäristön pilaantumista, kun otetaan huomioon, että kenttärakenteet peitetään ja päällystetään vaiheittain lupamääräyksen 9 mukaisesti. Lisäksi kenttärakenteiden loppuunsaattamiselle annettu määräaika 31.12.2028 on aluehallintoviraston lausunnon mukaan verrattain lyhyt, millä on minimoitu päällystämättä olevan kenttärakenteen pinta-alaa ja siitä johtuvaa pitkällä aikavälillä mahdollisesti tapahtuvaa haitta-aineiden liukenemista hyödynnettävistä jätteistä.

Aluehallintovirasto on ratkaisun perusteluissa arvioinut, että kyseessä on jätteen hyödyntäminen, ja perustellut luvan myöntämisedellytysten täyttymistä muun ohella sillä, että hakemuksen mukaisessa toiminnassa jätteistä aiheutuvat ympäristövaikutukset ovat kaatopaikkasijoittamista vähäisemmät. Hallinto-oikeus toteaa, että sijoitettaessa jäte kaatopaikalle asiassa tulisivat sovellettavaksi kaatopaikka-asetuksen vaatimukset. Asetuksen mukaisesti pohjan tiiveyden olisi tällöin täytettävä vaarattoman jätteen kaatopaikalle asetettavat vaatimukset ja suotovedet olisi kerättävä yhteen ja käsiteltävä tehokkaasti. Hakemuksessa ei ole kuitenkaan esitetty, eikä päätöksessä ole aikaisemmin todetun mukaisesti määrätty tiiviin pohjan rakentamisesta kenttäalueelle eikä suotovesien keräämisestä tai käsittelystä. Kun lisäksi otetaan huomioon, että teräskuonan hakemuksen mukainen käyttömäärä rakenteessa on huomattavan suuri edellä mainittuun teräskuonan käyttöä maarakenteissa koskevaan ohjeeseen verrattuna, valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksillä ei ole kyetty varmistamaan sitä, että sijoittamalla sallittu määrä teräskuonaa rakenteeseen hakemuksessa esitetyllä tavalla, ympäristövaikutukset olisivat vähäisemmät kuin kaatopaikkasijoittamisessa. Asiassa on edellä mainitut seikat huomioon ottaen jäänyt huomattavaa epävarmuutta sen suhteen, täytyvätkö ympäristöluvan myöntämisedellytykset teräskuonan käytön osalta ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentti ja 49 §:n 1 momentti huomioon ottaen.

Teräskuonassa olevia haitta-aineita koskeva selvitys on edellä todetusti jäänyt lupaharkinnassa puutteellisesti huomioon otetuksi. Hakemukseen liitettyjen

selvitysten perusteella on arvioitavissa, että teräskuona ei täytä pysyvän jätteen määritelmää eikä asiassa voida pitää poissuljettuna, etteikö jätteellä voisi olla vaarallisen jätteen ominaisuuksia sen korkean kromipitoisuuden ja emäksisyyden perusteella. Lupamääräyksessä 2 teräskuonalle asetetut laatuvaatimukset eivät yhdessä suuren käyttömäärän ja ympäristövaikutusten rajoittamiseksi esitettyjen toimenpiteiden kanssa estä riittävästi haitallisten ympäristövaikutusten syntymistä hakemuksen mukaisen sijaintipaikan olosuhteissa. Kun otetaan huomioon, että valituksessa esitettyjen raja-arvojen hyväksyminen johtaisi teräskuonan käytön estymiseen ja käytännössä hakemuksen hylkäämiseen teräskuonan osalta, mitä valituksessa ei kuitenkaan ole vaadittu, asia on palautettava lupaviranomaiselle teräskuonan käytön osalta uudelleen käsiteltäväksi. Asian palauttaminen on tältä osin välttämätöntä myös siksi, että hakemuksessa ei ole esitetty sellaista selvitystä, jonka perusteella hallinto-oikeus voisi lupamääräyksiä muuttamalla varmistua yhtäältä siitä, että toiminnanharjoittajalla on mahdollisuus noudattaa annettuja lupamääräyksiä ja toisaalta siitä valituksen ilmeisestä tarkoituksesta, ettei teräskuonan käytöstä aiheudu ympäristönsuojelulain 49 §:ssä tarkoitettua luvan myöntämisen esteenä olevaa seurausta, kuten maaperän tai pohjaveden pilaantumista tai ympäristön merkittävää pilaantumista. Ennen asian ratkaisemista hakijalle on varattava tilaisuus esittää selvitystä siitä, millaisin toimenpitein pilaantumista voidaan paremmin ehkäistä. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi kuonan käsitteleminen haitta-aineiden vähentämiseksi, pohjarakenteen tiiveyden varmistaminen, suotovesien kerääminen, käsittely ja tarkkailu sekä teräskuonan käyttömäärän vähentäminen ottaen huomioon erityisesti jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §.

Kun otetaan huomioon, että teräskuonatäytöstä aiheutuva pilaantumisriski on suurimmillaan rakentamisaikana kentän ollessa osittain päällystämättä, ja että kentän suoto- ja hulevesiä ei ole määrätty käsiteltäväksi ennen niiden purkamista lähimpiin ojiin, lupamääräyksen 18 mukaista kahdesti vuodessa tehtävää pintavesien tarkkailua ei rakentamisaikana voida pitää riittävänä ympäristönsuojelulain 62 §:n mukaisen vaikutustarkkailun järjestämiseksi luotettavalla tavalla. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että tarkkailua koskevaa vaatimusta on perusteltu lähinnä teräskuonan käytöllä rakenteessa, ja kun hallinto-oikeus on edeltä ilmenevästi kumonnut päätöksen teräskuonan käyttömäärän ja sitä koskevien raja-arvojen osalta ja palauttanut asian näiltä osin uudelleen käsiteltäväksi, tarkkailua koskeva vaatimus on tässä vaiheessa hylättävä. Asian palautuessa ratkaisukohdasta ilmenevin osin lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi, on myös vaikutustarkkailun riittävyttä tarkasteltava uudelleen riippuen asian lopputuloksesta.

Hallinto-oikeudelle toimitetussa lisäselvityksessä muutoksenhakijat ovat esittäneet, että Vehmasojaan liittyvästä lammesta on löytynyt rupiliskoja, joille läjitysalueen vesistö päästöt muodostavat uhan. Rupilisko on luonnonsuojelulain 78 §:n 1 momentissa tarkoitettu tiukkaa suojelua edellyttävä eliölaji, jonka yksilöiden lisääntymis- tai levähdyspaikkoja ei mainitun pykälän 2 momentin mukaan saa hävittää eikä heikentää. Valittajien hallinto-oikeudelle toimittaman selvityksen perusteella ei voida varmistua siitä, onko luvassa tarkoitettun toiminnan vaikutusalueella rupiliskon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Valituksenalaisella päätöksellä myönnetystä

ympäristöluvasta riippumatta luonnonsuojelulain 78 §:n 2 momentin mukainen kieltö on voimassa lainkohdassa tarkoitettulla alueella. Asiaa lupaviranomaisessa uudelleen käsiteltäessä on noudatettava ympäristönsuojelulain 48 §:n 3 momentissa säädettyä.

Jätevakuuden määrä

Lupamääräyksen 28 mukaan toiminnanharjoittajan on asetettava 125 320 euron (sisältäen alv) jätteen käsittelytoiminnan vakuus. Määräyksen perusteluiden mukaan vakuus koskee lupapäätöksen mukaista betonijätteen hyödyntämiseen liittyvää varastointia ennen jätteen varsinaista hyödyntämistä rakenteissa. Vakuuden määrässä on otettu huomioon varastossa olevan hakemuksessa esitetyn käsittelemättömän betonijätteen 4 000 tonnin enimmäismäärän alueellinen käsittelyhintä sekä hakijan esittämät kuljetuskustannukset. Muiden jätteiden osalta vakuuden asettamista ei ole pidetty tarpeellisena, koska hakemuksen mukaan jätteet hyödynnetään sellaisenaan suoraan kenttärakenteissa, eivätkä ne vaadi väliavarastointia hyödyntämisalueella tai esikäsitteilyä.

Lupamääräyksen 9 mukaan kenttä on päällystettävä vettä pidättävällä rakenteella viivytyksettä vuosittain sitä mukaa, kun kentän eri rakennusvaiheita on saatu toteutettua, kuitenkin 31.12.2028 mennessä. Lupamääräyksen perusteluiden mukaan kenttä- ja vallirakenteita ja niiden toteuttamistapoja sekä -aikatauluja koskevat määräykset ovat tarpeen maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi.

Valittajat ovat vaatineet jätevakuuden korottamista perusteenaan muun ohella se, että vakuus ei kata kentän päällystämistä aiheutuvia kustannuksia. Myös ELY-keskus ja Imatran seudun ympäristölautakunta ovat hallinto-oikeudelle antamissaan vastineissa puoltaneet jätevakuuden korottamista tältä osin.

Hallinto-oikeus toteaa, että kenttärakenteiden päällystäminen on luvan myöntämisedellytysten täyttymisen varmistamiseksi keskeinen ympäristönsuojelutoimi, joka on toteutettava päätöksessä edellytettyjen vaatimusten ja aikataulun mukaisesti ympäristöhaittojen vähentämiseksi. Kun otetaan huomioon, että päällystämistä on kyse myös ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaisesta toiminnan lopettamisen jälkeen tarvittavasta toimesta, vakuuden määrää arvioitaessa olisi tullut ottaa huomioon päällysrakenteiden toteuttaminen lupamääräysten mukaisesti siinä tilanteessa, että jätteistä tehdyt rakenteet uhkaavat jäädä päällystämättä luvan saajan maksukyvyttömyyden vuoksi. Kun otetaan huomioon lupamääräys 9 rakenteiden toteuttamisesta vuosittain sekä lupamääräykset 10, 11 ja 25 rakenteita koskevien toteutussuunnitelmien ja niiden toteuttamista koskevan raportin toimittamisesta valvontaviranomaiselle, tarvittava vakuus tulee määrittää valituksessa esitetysti vuosittain rakennettavan kentän osan päällystämiskustannusten perusteella.

Kun vakuus ei edellä todettu huomioon ottaen kata vuosittain rakennettavan kentän osan päällystämisen kustannuksia, eikä hakija ole esittänyt selvitystä kyseisistä kustannuksista, hallinto-oikeus kumoaa lupamääräyksen 28

vakuuden määrää koskevalta osin ja palauttaa asian lupaviranomaiselle jätevakuuden määrittämiseksi siten, että se kattaa myös kentän päällystämistä aiheutuvat kustannukset.

Vakuuden määrää arvioitaessa ei ympäristönsuojelulain 59 ja 60 §:n perusteella ole otettava huomioon ympäristöluvan saaneen rakenteen poistamista ja siitä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia tilanteessa, jossa kysymyksessä olevalla luvalla myönnetään oikeus jätteen hyödyntämiseen pysyvässä rakenteessa. Tämän vuoksi valitus on hylättävä siltä osin kuin siinä on vaadittu, että vakuudet ja vastuutaho on määrättävä myös sellaista tilannetta varten, jossa teräskuona jouduttaisiin poistamaan alueelta. Toiminnan ympäristövaikutuksista ja niiden ehkäisemisestä vastaa lähtökohtaisesti luvansaaja, eikä asiasta ole tarpeen antaa ympäristöluvassa erillistä määräystä.

Johtopäätökset

Edellä mainituilla perusteilla, asiakirjoista saatava selvitys sekä valituksenalainen päätös ja sen perustelut huomioon ottaen hallinto-oikeus kumoaa valituksen johdosta valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 1 sallitun teräskuonan käyttömäärän, teräskuonalle lupamääräyksessä 2 asetettujen raja-arvojen ja lupamääräyksessä 28 asetetun jätevakuuden määrän osalta ja palauttaa asian näiltä osin lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

Lupaviranomainen voi asiaa uudelleen käsiteltäessä tehdä lupamääräyksiin muiltakin osin palautetun asian luonteen vuoksi tarvittavia muutoksia. Asiaa uudelleen käsiteltäessä hakijalle on ympäristönsuojelulain 40 §:n mukaisesti varattava tilaisuus täydentää hakemustaan. Muilta osin päätöksen muuttamiseen ei valituksessa esitetyin perustein ole syytä ja valitus on enemmälti hylättävä.

Muut merkitykselliset oikeusohjeet

Kaatopaikka-asetuksen 3 §, 2 ja 5 luvut, hallintolain 45 §

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Imatran kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Velvollisuus ilmoittaa päätöksestä

██████████ on viipymättä tämän päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneille.

Ilmoitusvelvollinen on velvollinen korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 §, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **29.6.2026**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (04.26).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Arto Hietaniemi ja Noora Britschgi, luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Sauli Viitasaari sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Anni Hälikkä. Asian on esitellyt Noora Britschgi.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asiantuntijajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös maksutta [REDACTED] asiakumppaneineen

Jäljennös maksutta Ukonhauta Oy

Lupa- ja valvontavirasto/lupaviranomainen

Lupa- ja valvontavirasto/valvontaviranomainen

Lupa- ja valvontavirasto/yleisen edun valvontayksikkö

Imatran kaupungin ympäristön- ja terveydensuojeluviranomainen

Imatran kaupunginhallitus

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi, postiosoite ja muut yhteystiedot mukaan lukien sähköinen tai muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
  - soveltuvalla tavalla valittajan henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus
  - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
  - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
  - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
  - vaatimusten perustelut
  - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos valituksen toimittaa sähköisenä asiakirjana, sen on saavuttava korkeimmalle hallinto-oikeudelle valitusajan viimeisen päivän aikana. Muulla tavoin toimitetun valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>